

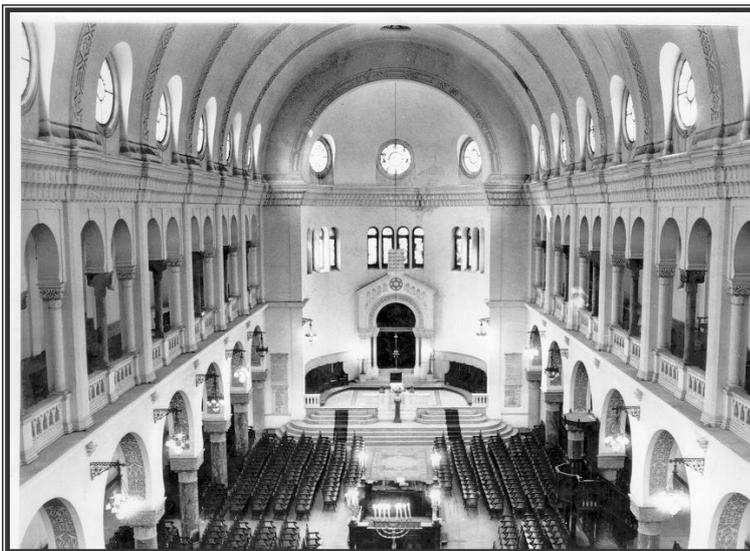

קובץ פיוטים ע"פ מסורת יהודי אלג'יריה

עריכה בעהש"ת: רחמים אליהו בן הרב שמעון זייני זצ"ל

*

ערכון אחרון: כיג באדר א' ה'תשע"ט

- 13 אָדון עוֹלָם
- 9 אֶהְלֵל אֵל
- 4 אוֹדָה לְאֵל
- 4 אֵין דֵי בָאָר
- 1 אֵל נוֹרָא מְלֻכוֹתוֹ
- 2 אֵלֵי אֵלֵיהוּ הִנְבִּיאַ הֶבְאָ נָא
- 10 אָקוּם לְשׁוֹרֵר
- 14 בַּר יוֹחֵאִי
- 3 הַמְבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל
- 13 יַגְדֵּל אֱלֹהִים חֵי
- 8 יְהִי רֵיב רֵיבֵי
- 9 יוֹדֵךְ רַעֲיוֹנֵי
- 7 יוֹם לִיבְשָׁה
- 1 יֵין טוֹב רְטוֹב
- 2 יַעֲרַת דְּבֶשׁ
- 6 יִקְרַבְנוּ
- 5 כִּי אֲשַׁמְרָה שַׁבָּת
- 1 כָּל מַחֲנוֹת
- 10 לְשׁוֹנֵי כּוֹנְנֹתַי
- 14 מִן הַמִּצָּר
- 11 מַלְכֵי מִקְדָּם
- 6 פּוֹרִים לָנוּ
- 1 פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָקָה
- 14 שׁוֹכְנֵת בְּשַׁדָּה
- 5 שַׁחַר אֲבַקְשֶׁךְ
- 7 שִׁיר לְאֵילַת אֲהָבִים
- 12 שְׁמַע קוֹלִי
- 8 שְׁעָרֶיךָ
- 2 שְׁפֵל רוּחַ
- 10 שְׁפַעַת רְבִיבִים
- 13 שְׂרָשׁ בָּנוּ יֵשִׁי
- 5 תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לָנוּ

יין טוב רטוב

משורר: לא ידוע (סימן יצחק)
טבאע (סולם) : רמל-מאיה

פתחו לי שְערי צְדק

מקור: תהלים - קטע ממזמור קי"ח
משורר: דוד המלך
טבאע (סולם) : רמל-מאיה
מושר: כחלק מההלל הנאמר בכל חגי ישראל חוץ מפורים.

.../...

פתחו לי שְערי צְדק אבא בם אוֹדה יה:
זה השער לִיקְוֹק צְדִיקִים יבאו בו:
אוֹדֶה בִּי עֲנִיתֵנִי וְתֵהִי לִי לִישׁוּעָה:
אֲבִן מַאֲסוֹ הַבּוֹנִים הֵיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה:
מֵאֵת יְקֻוֹק הֵיְתָה זֹאת הִיא נִפְלְאֵת בְּעֵינֵינוּ:
זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְקֻוֹק נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה בו:
.../...

☞

יין טוב רטוב הִשְׁקִינִי יְפֵה מְרֵאִיךָ הִרְאִינִי.
וְעֵינַיךָ לְבִבְתַנִּי אַחֲוֵתִי כְלָה:

חֵישׁ עוֹרֵי זְמַרְי. וְשִׁיר דְּבָרֵי אַחֲוֵתִי כְלָה:

צְבִיָּה לְבִי חֲמַרְמַר לְגִדְוֹדֶךָ נְדוּד מֶר לִי מֶר.
מֵה אֶעֱנֶה וּמֵה אֹמַר אַחֲוֵתִי כְלָה:

חֵישׁ עוֹרֵי זְמַרְי. וְשִׁיר דְּבָרֵי אַחֲוֵתִי כְלָה:

חֲשַׁקְתִּי לְרֵאוֹת פְּנֵיךָ, טוֹבִים מִיַּן דוֹדֶיךָ
מֵה יִפּוּ לִי פְעֻמֶיךָ, אַחֲוֵתִי כְלָה

חֵישׁ עוֹרֵי זְמַרְי. וְשִׁיר דְּבָרֵי אַחֲוֵתִי כְלָה:

קָרַב קֶץ חַזְיוֹן פְּדוּתֶךָ, מֵהַר אֲשִׁיב שְׁבוּתֶךָ
וְיֵשׁ תְּקוּהָ לְאַחֲרֵיתֶךָ, אַחֲוֵתִי כְלָה

חֵישׁ עוֹרֵי זְמַרְי. וְשִׁיר דְּבָרֵי אַחֲוֵתִי כְלָה:

☞

כָּל מַחֲנוֹת

רשות ל"ברכו" בשלוש רגלים

כָּל מַחֲנוֹת כְּרוּבֵינוּ ' בָּרְכוּ אֱלֹהֵינוּ (ב)
הוֹדוּ בְּסוּד אֲהוּבֵינוּ ' כָּל עֵצִים לְעֵצָמוֹ (ב)
נֹרְאָה בְּכָל סִבְיָנוּ ' אִישׁ לוֹ מִמְקוֹמוֹ (ב)
אֲשֶׁת־חַוָּה בְּשִׁפְכֵי שִׁיחֵי תַחֲנוּנֵי
וּמִשְׁרָתֵנוּ בְּבָרְכֵי נִפְשֵׁי אֶת ה'

* יל יל-א-אן ילאן
אאאה-יללן אאה-יללאאאן

☞

אל נורא מלכותו

אל, נורא! מלכותו. מלכות כל עולמים.
על הכל יתגדל. שוכן במרומים:

בוֹחֵן לֵב וּכְלָיוֹת. שֵׁת חֲכֵמָה בְּטוֹחוֹת.
תֵּאֲסוֹף מֵהַר שִׁיּוֹת. מֵאַרְבַּע הַפְּאוֹת.
רַחֵם עַל עַמֶּךָ. כִּפְרֵ לְאַשְׁמִים.
וְתִשְׁלַח זַעֲמֶךָ. עַל אוֹיְבֵים וְקָמִים.

יְהִי הוֹצֵא צֹאנֶךָ. מִצֶּרֶה לְרוּחָה.
הִשְׁמִיעַ לְבָנֶיךָ. קוֹל שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה.
קוֹל חֲתָן וְכֵלָה. קוֹל אֲמָרֵי גְעִימִים.
יִוְדוּ אֵל בְּתִהְלָה. הָרֵם עַל כָּל רַמִּים:

☞

שְׁפַל רוּחַ

מחבר: ר' שלמה אבן גבירול – ספרד מאה 11

שְׁפַל רוּחַ שְׁפַל בְּרַךְ וְקוֹמָה
אֶקְדַּמְךָ בְּרַב פֶּחַד וְאִימָה.

לְפָנֶיךָ אֲנִי נֶחֱשֵׁב בְּעֵינֵי
כְּתוּלַעַת קִטְנָה בְּאֲדָמָה.

מְלֵא עוֹלָם אֲשֶׁר אֵין קֶץ לְגִדְלוֹ
הַכְּמֵנִי יְהַלְלֶךָ וּבְמָה.

הַדְרֶךְ לֹא יִכִּילוּן מְלֵאכֵי רוּם
וְעַל אַחַת אֲנִי כְּמָה וּכְמָה.

הַטִּיבוֹת וְהַגְדִּלַת חֲסָדִים
לְךָ תִּגְדִּיל לְהוֹדוֹת כֹּל נְשָׁמָה:

אֵלֵי אֵלֶיהוּ הַנְּבִיא הֵבֵא נָא

משורר: ר' אברהם אבן עזרא
סולם: ראם אלמייא

אֵלֵי אֵלֶיהוּ הַנְּבִיא הֵבֵא נָא
בְּזִכּוֹת אֵלֶיהוּ . מְשִׁיחַ יְבוֹא נָא:

בו יִרְתֵּם רִכְבוֹ . נַע בְּשִׁבִי כִי בו
לֹא שָׁכַב לְבוֹ . גַּם לֹא רָאָה שָׁנָה

רַב מַחְלֵי בְּרֵאוֹת . כְּחֹשֵׁי וּמְשַׁנְאוֹת
יְפוֹת וּבְרֵיאוֹת . בְּשֶׁר וְתִרְעִינָה

הַשָּׁקָה צוֹר מִי רֵאשׁ . צָר עֵינָיו יִלְטֹשׁ
יוֹם עֵינֵי לְקִדּוֹשׁ . יִשְׂרָאֵל תִּשְׁעִינָה

מְתֵי תִרְאָה אוֹת . יִשַׁע אֵל קוֹרְאוֹת
לְךָ וּלְךָ נוֹשְׂאוֹת . קוֹלָן וְתִבְכְּנָה וְתִרְנָה

הַמְלֵאךְ הַגּוֹאֵל . לְפָנֶי דֵּל שׁוֹאֵל
אֲנֵא הָאֵל אֵל . אֲבִרְהֵם הַקְרָה נָא

יַעֲרַת דְּבַשׁ

מחבר: ר' ישראל נג'ארה
טבאע (סולם): סיכא

יַעֲרַת דְּבַשׁ עַל לְשׁוֹנְךָ לְבָנָה כְּלִבָּנָה
עָרְבוּ לִי שִׁירֵי הַגְּיוֹנָךְ פְּצַחִי לִי שִׁיר וּרְנָנָה
עָתָה אֲמִיר לְךָ זְמַנְךָ אַחֲרֵי בְלוֹתֶךָ עֲדָנָה
שׁוֹשְׁנָה אֲגִדִּיל שְׁשׁוֹנְךָ שׁוֹשְׁנָה רַעֲנָנָה

[שׁוֹשְׁנָה]

שְׁבַעַת נוֹד בְּמִדְיָנוֹת וּבְמִדְבָר מְלוֹן אוֹרְחִים
חוּץ לְמִנוּחוֹת שְׁאֵנָנוֹת וּמְשַׁבְּנוֹת מִבְּטַחִים
אֶת רַעֲיָתִי בֵּין הַבְּנוֹת כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים
הַכְּאִיבוֹךְ הַרוּחַ לְעֵנוֹת מְכָל עֶבֶר וּפְנָה

[שׁוֹשְׁנָה]

רָאָה רָאִיתִי דְמַעְתֶּךָ עַל פְּנֵיךָ נִתְכָּה
אֲעַל מְזוֹר אֵל מִכְתֶּךָ גַּם לְשִׁבְרֶךָ אֲרוּכָה
וַיֵּשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֶךָ וְשָׁבוּ בָנִים לְמְלוּכָה
וְצָרִים שׁוֹמְרִים רַעֲתֶךָ יִהְיוּ מְשָׁל וּשְׁנִינָה

[שׁוֹשְׁנָה]

אֵל סֵף נִכְסֶף אֵל לְבַבְךָ הוּא בְּנוֹי לְתַלְפִּיּוֹת
שֵׁם אֶקְבֹּצֶךָ וְאֲשִׁיבֶךָ מִמְּעוֹנוֹת אֲרִיּוֹת
וְשָׁמָּה אֲשִׁכֵּן בְּקִרְבֶּךָ כְּמוֹ שָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת
עוֹד לְנֶצַח לֹא אֲעֻזְבֶּךָ יוֹנָה לְחֶרֶב יוֹנָה

[שׁוֹשְׁנָה]

המבדיל בין קדש לחול

מחבר: לא ידוע (סימן יצחק הקטן)
סולם: זידאן

המבדיל בין קדש לחול
חטאתינו ימחול
וזרענו וכספנו ירבה בחול
כפוכבים בלילה

יום פנה בצל תמר
אקרא לאל עלי גומר
יום אשר אמר שומר
אתא בקר וגם לילה

צדקתך כהר תבור
עלי פשעי עבר תעבור
כיום אתמול כי יעבור
ואשמורה בלילה

חלפה עונת מנחת
מי יתן מנוחת
יגעתי באנחתי
אשחה בכל לילה

קולי שמעה בל ינטל
פתח לי שער המנוטל
שראשי נמלא טל
קנצותי רסיסי לילה

העתר נורא ואיום
אשוע תנה פדיום
בנשף בערב יום
באישון לילה

קראתיך יה הושיעני
ארח חיים תודיעני
מדלות תבצעני
מיום ועד לילה

טהר טנוף מעשי
פן יאמרו מכעסי
איה אלוה עושי
נותן זמירות בלילה

נחנו בידך בחומר
סלח נא על קל וחומר
יום ליום יביע אומר
ולילה ללילה

אל פודה מכל צר
קראנוך מן המצר
ידך לא תקצר
לא יום ולא לילה

מיכאל שר ישראל
אליהו וגבריאל
באו נא עם הגואל
קומו בחצי הלילה

מימינו מיכאל
ומשמאלנו גבריאל
ועל ראשנו שכנית אל
בכל יום ובכל לילה

תנה לנו שבוע טוב
רענן כגן רטוב
ומה' יבוא הטוב
כל היום וכל הלילה

יבורך הבית הזה
מפי נביא וגם חוזה
כי בן יצוה אלהינו זה
לשמרו יומם ולילה

המבדיל בין מים למים
יחיינו מימים
יראנו בטוב ירושלים
ולמשול ביום ובלילה

אודה לאל

מחבר: ר' שמעיה קוסין
טבאע (סולם): דיל

אודה לאל לבב חוקר.
ברן יחד פוכבי בקר.

שימו לב על הנשמה.
לשם שבו ואחלמה.
ואורה כאור החמה.
שבעתים כאור בוקר:

[אודה...]

מפסא כבוד חצבה.
לגור בארץ ערבה.
להצילה מלהבה.
ולהאירה לפנות בקר:

[אודה...]

עורו נא כי בכל לילה.
נשמתכם עולה למעלה.
לתת דין חשבון מפעלה.
ליוצר ערב ובקר:

[אודה...]

ימצאנה מטונפת.
מעונות ובתוספת.
כמו שפחה נחרפת.
תמיד בבקר בבקר:

[אודה...]

ימצאנה מקודשת.
במצות ובתוספת.
כמו בלה מקושטת.
תמיד בבקר בבקר:

[אודה...]

הנאמן בפקדונו.
יחזירנה לו ברצונו.
איש לא גוע בעונו.
ויהי ערב. ויהי בקר:

[אודה...]

קומו כי זאת המנוחה.
מדת רחמים מתוחה.
שובו כי ידו פתוחה.
לכל משפמי בבקר:

[אודה...]

ושנה אל תאהבו.
להקדיש לאל אהבו.
הבו לה' הבו.
כבוד והיה הבקר:

[אודה...]

סלוח כמו ערומים.
נפש בהמות נרדמים.
יען למשטח חרמים.
לסדר עולת הבקר:

[אודה...]

והחיו הענייה.
יחידה תמה ונקיה.
ואשר נפשו לא החיה.
איך יזכה לאור הבקר:

[אודה...]

נעם ד' לחזות.
נזכה ובשנה הזאת.
בשמחות תחת רגזות.
בקר תשמע קולי בקר:

[אודה...]

אין די באר

סימן אליהו חיים חוק
טבאע (סולם): מזמום

אין די באר חסדי יי עזי
ומעזי ומנוסי מנת חלקי וכוסי
אהלל לך אל אהללך יום וליל
חננו נאמן רחמן קרב זמן

לדור ודור אודיע אמונתך
וחסדך עמדי אל מגן בעדי

[אהלל...]

יה יי צבאות הצילני

מגלותי פדני האירה את עיני

[אהלל...]

היה סתרי אתה מחסי ומצודתי
ואל תאחר אתה ושמע תפלתי

[אהלל...]

ואל תפן אל חטאתי וכבד מעלי
אמור די לצרותי צורי וגואלי

[אהלל...]

חיים באורך נראה אור כי יהל
האירה פניך לכל עם ישראל

[אהלל...]

חזק מאד ראה בדחק השעה
ושלח משה רועה מצמיח ישועה

[אהלל...]

כִּי אֲשַׁמְרָה שַׁבָּת

מחבר: ר' אברהם אבן עזרא – ספרד מאה 12
טבאע (סולם): דיל

כִּי אֲשַׁמְרָה שַׁבָּת אֵל יִשְׁמְרֵנִי
אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינִי

אָסוּר מְצֵא חֶפֶץ לַעֲשׂוֹת דְּרָכִים
גַּם מִלְדַּבֵּר בּוֹ דְּבָרֵי צָרְכִים
דְּבָרֵי סְחוּרָה אִף דְּבָרֵי מַלְכִים
אֶהְיֶה בְּתוֹרַת אֵל וּתְחַפְּמֵנִי

בּוֹ אֲמַצֵּא תְּמִיד נֶפֶשׁ לְנַפְשִׁי
הִנֵּה לְדוֹר רֵאשׁוֹן נִתֵּן קְדוּשָׁי
מוֹפֵת בְּתַת לַחֵם מִשְׁנֵה בְּשִׁשִּׁי
כָּכָה בְּכָל שִׁשִּׁי יִכְפִּיל מְזוֹנִי

רָשָׁם בְּדַת הָאֵל חֵק אֵל סִגְנוּ
בּוֹ לְעַרְךָ לַחֵם פְּנִים לְפָנָיו
עַל כֵּן לְהַתְעַנּוֹת בּוֹ עַל פִּי נְבוֹנָיו
אָסוּר לְבַד מִיּוֹם כְּפוּר עֲוֹנִי

הַיּוֹם מְכַבֵּד הוּא יוֹם תְּעַנּוּגִים
לַחֵם וַיֵּין טוֹב בְּשֵׁר וְדָגִים
הַמֵּתְאֲבָלִים בּוֹ אַחֲזוֹר נְסוּגִים
כִּי יוֹם שְׁמֵחוֹת הוּא וְתִשְׁמַחֲנִי

מִחַל מְלֹאכָה בּוֹ סוּפוֹ לְהַכְרִית
עַל כֵּן אֲכַבֵּס בּוֹ לְבִי כְבוֹרִית
אֶתְפַּלֵּלָה אֵל אֵל עֲרִבִית וְשַׁחֲרִית
מוֹסָף וְגַם מִנְחָה הוּא יַעֲנֵנִי

תּוֹרַת אֲמַת נָתַן לָנוּ

סימן יוסף חזק
טבאע (סולם): מזומם

תּוֹרַת אֲמַת נָתַן לָנוּ. בְּרוּךְ אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ

יְקָרָה הִיא מִפְּנִינִים. נְטָעִיָּה נְעַמָּנִים
יְרֵדָה מִשָּׁמַי מְעוֹנִים. הִיא זֹאת מְצֵאנוּ יִרְשָׁנוּ

[תּוֹרַת אֲמַת ...]

וּמָה נְעַמּוֹ אֲמָרִיָּה. סוּדוּתִיָּה סְתָרִיָּה
אֲשֶׁרֵי רוּדָף אַחֲרֶיהָ. גַּם שָׁב וְגַם יִשִּׁשׁ בָּנוּ

[תּוֹרַת אֲמַת ...]

סוֹעֲדַת הִיא אוֹהֶבֶיהָ. גַּם עוֹדַדַת נְבִיאֶיהָ
אֵין מִבֵּין תְּעַלּוּמֶיהָ. לְבַד אֲשֶׁר יִצְרָנוּ

[תּוֹרַת אֲמַת ...]

פְּנִים שְׁבָעִים בְּתוֹרַת אֵל. מִבְּחַר רוּעִים נִתְּנָה אֵל
סִגְלַת יְהוָה עִם יִשְׂרָאֵל. אֲבוֹתֵינוּ גַם אֲנַחְנוּ

[תּוֹרַת אֲמַת ...]

בְּקוֹלוֹת וְגַם בְּרָקִים. יְרֵדָה מִשָּׁמַי שְׁחָקִים
סִפְתָּ דוֹד הָאֵל יְקִים. מְהֵרָה וְאֲנַחְנוּ קָמְנוּ

[תּוֹרַת אֲמַת ...]

חֲזָקוּ אֲמַצּוֹ אֲמַתְנוּ. שִׁישׁוּ עֲלֵצוּ קְהַלְנוּ
קִרְבָּה שְׁנַת גְּאֻלָּתְנוּ. כְּמַמְצְרִים גְּאֻלָּנוּ:

[תּוֹרַת אֲמַת ...]

שִׁחַר אֲבַקְשֶׁךָ

משורר: ר' שלמה אבן גבירול
טבאע (סולם): דיל

שִׁחַר אֲבַקְשֶׁךָ צוּרִי וּמִשְׁגָּבִי
אֶעֱרָךְ לְפָנֶיךָ שְׁחָרִי וְגַם עֲרָבִי

לְפָנֶי גְדַלְתְּךָ אֶעֱמֹד וְאֶבְהֵל
כִּי עֵינֶיךָ תִּרְאֶה כָּל מַחְשְׁבוֹת לְבִי

מָה זֶה אֲשֶׁר יוּכַל הַלֵּב וְהַלְשׁוֹן
לַעֲשׂוֹת וּמָה כַח רוּחִי בְּתוֹךְ קִרְבִּי

הִנֵּה לְךָ תֵּיטֵב זְמַרְתָּ אָנוּשׁ עַל כֵּן
אוֹדְךָ בְּעוֹד תִּהְיֶה נִשְׁמַת אֵלֶּה כִּי

יוֹצֵר גּוֹיָתִי. הָאֵר אֶפִּילָתִי.
וְשָׁמַע תִּפְלָתִי. הִקְשִׁיבָה רִנָּתִי:

יְקָרְבֵנוּ

מחבר: לא ידוע
טבאע (סולם): מייא

יְקָרְבֵנוּ ה' לְעִבּוֹדְתוֹ אֶל בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ
לְמַעַן זְכוֹת אֲבוֹתֵינוּ

אָב רַחֲמָנוּ קָרֵב זְמַן, קָרֵב זְמַן אֵל נַאֲמֵן

אִין כְּמוֹף ה' מֵהָר בְּנֵה בַיִת הַמִּקְדָּשׁ
וְנַעֲשֶׂה אֶת־עוֹלוֹתֵינוּ

[אָב רַחֲמָנוּ ...]

וְהַצִּילֵנוּ ה' מִזְדִּים עוֹשֵׂי רָשָׁעָה
עַל יַד דָּוִד מְשַׁחֲנוּ

[אָב רַחֲמָנוּ ...]

שְׁמַחְנוּ ה' עִם מְשִׁיחַ דָּוִד בֶּן יִשְׁי
וְקַבֵּץ גְּלוֹתֵינוּ

[אָב רַחֲמָנוּ ...]

עַת לַעֲשׂוֹת לַה' בְּעַמְּלֵךְ נִקְמָה
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְאַבּוֹתֵינוּ

[אָב רַחֲמָנוּ ...]

☪

פּוּרִים לָנוּ

מחבר: יוסף שלום
טבאע (סולם): זרקא

פּוּרִים פּוּרִים פּוּרִים לָנוּ . בְּרוּךְ אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ:

יִתְרוֹמֵם שֵׁם אֱלֹהֵינוּ . הַנּוֹקֵם אֶת נִקְמַתְנוּ .
מַעֲמֵלֵךְ רֹאשׁ צָרֵינוּ . כִּי בְרַפִּידִים נִלְחַם בָּנוּ:

[פּוּרִים ...]

וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתֵנוּ . גּוֹלִים בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵינוּ .
לֹא עֲזָבָנוּ אֱלֹהֵינוּ . לְהַפֵּר בְּרִיתוֹ אֶתָּנוּ:

[פּוּרִים ...]

סֵתֵר הַיְתֵה לְרֹאשׁ . אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ .
בִּימֵי הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ . ה' הוּא מְשַׁבֵּב לָנוּ:

[פּוּרִים ...]

פִּתְשָׁגֵן הַנְּשִׁתָּן . לְהַכְרִית אֶת עַם לֹא אֱלֹמָן .
בְּעֵצַת הַצּוֹרֵר הָמָן . אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲוֹנוּ:

[פּוּרִים ...]

שָׁלַח רְצִים דְּחוּפִים . אֵל שֶׁבַע מֵאָה וְעֶשְׂרִים .
לְהַשְׁמִיד כָּל הַיְהוּדִים . לוֹלִי ה' שְׁהִיָּה לָנוּ:

[פּוּרִים ...]

לְבַשׁ נֶקֶם וְלִי חֶסֶה . עַל יַד יְמִינִי וְהִדְסָה .
זָמַר חֲדָשׁ אֵלָיו אֲשָׂא . עַד הִנֵּה ה' עֲזָרָנוּ:

[פּוּרִים ...]

וַיִּצִיאֵנוּ לְרוּחָהּ . וּמִיָּגוֹן וְאַנְחָה .
לַיְהוּדִים הַיְתֵה שְׁמָחָה . וְאוֹר יִקָּר זֶרַח לָנוּ:

[פּוּרִים ...]

מְלֵאוּ גְבִיעֵכֶם יַיִן . וְשִׁלְחוּ מְנוֹת לְאֵין .
וְנִרְאָה עֵין בְּעֵין . בְּשׁוֹב ה' אֶתָּנוּ:

[פּוּרִים ...]

☪

שיר לאילת אהבים

מחבר: שלמה בן מול טוב
טבאע (סולם): סאחלי

שיר לאילת אהבים. יעלת חן בת נדיבים.
היא ופניה להבים. משבצות זהב לבושה.

לעטרת התפארת. ממלכת עולם גברת.
יה פדה ממאסרת. משבצות זהב לבושה.

משכנותיה תרחם. ואבליה תנחם.
צור רעה צאנף ותנחם. משבצות זהב לבושה.

העלה שוכן עליה. הררי ציון צביה.
ועניה היא ושבויה. משבצות זהב לבושה.

בין מלכות שבחיה. ועלמות הליוה.
פל בנות ציון אשרוה. משבצות זהב לבושה.

נאוה ברה כחמה. דמתה לתמר בקומה.
חור וארגמן ורקמה. משבצות זהב לבושה.

מה לשושנת עמקים. ברחובות ובשוקים.
גרגרותיה ענקים. משבצות זהב לבושה.

זהרי לחיה בספיר. יהלמו יהלום וספיר.
אם לאריה אם לפפיר. משבצות זהב לבושה.

לב חשוקיה תפלח. עת קציניה תשלח.
כי דודיה מור ממלח. משבצות זהב לבושה.

טור אדם וגם בשמים. יהלום פטדה ותמים.
שם חבלים בנעימים. משבצות זהב לבושה.

ולוי ישיר בארמון. אהרן ירון בהמון.
פעמון זהב ורמון. משבצות זהב לבושה.

בין כתפיו האבנים. בארון קדש נתונים.
אחריו שרים וסגנים. משבצות זהב לבושה.

שיר לאילת אהבים. יעלת חן בת נדיבים.
היא ופניה להבים. משבצות זהב לבושה.

יום ליבשה

מחבר: ר' יהודה הלוי – ספרד: מאה 11-12
טבאע (סולם): סחלי

יום ליבשה. נהפכו מצולים.
שירה חדשה. שבחו גאולים:

יום בצר נכבדת. ואלי נחמדת.
ולך עוז יסדת. מפיי עוללים.

[שירה חדשה ...]

הטבעת בתרמית. רגלי בת ענמית.
ופעמי שולמית. יפו בנעלים.

[שירה חדשה ...]

וכל רואי ישרון. בעת הודך ישרון.
אין כאל ישרון. ואויבינו פלילים.

[שירה חדשה ...]

הגלי בן תרים. על הנשארים.
ותלקט פזורים. במלקט שבלים.

[שירה חדשה ...]

הפאים עמך. בברית חותמך.
ומבטן לשמך. המה נמולים.

[שירה חדשה ...]

הראו אותותם. לכל רואי אותם.
ועל פנפי כסותם. יעשו גדילים.

[שירה חדשה ...]

למי זאת נרשמת. הכר נא דבר אמת.
למי החותמת. ולמי הפתילים.

[שירה חדשה ...]

ושוב שנית לקדשה. ואל תוסיף לגרשה.
והעלה אור שמשה. ונסו הצללים.

[שירה חדשה ...]

ידידים רוממוך. בשירה קדמוך.
מי כמוכה. ה' באלים.

[שירה חדשה ...]

ידי עמי אסמוכה. אשוריהם אתמוכה.
באמרם מי כמוכה. ה' באלים.

[שירה חדשה ...]

שְׁעָרַיִךְ בְּדַפְקֵי יְהוָה פִּתְחָה
וּלְדָל שׂוֹאֵל לִפְנֵיךָ יְהוָה סִלְחָה:
לֵךְ תְּבוֹא תִפְלְתִי וְשׁוּעִי
מִקּוֹם כָּבֵשׁ וְעִשְׂרוֹן וּמִנְחָה:
מֵאוֹר עֵינֵי רִצְחָה וּשְׁמוֹר לְשׁוּנֵי
וְאִם אֲשַׁגָּה לִפְנֵיךָ יְהוָה סִלְחָה:
הֲרִימוּתִי לֵךְ לִבִּי וְעֵינֵי
נְטָה אֲזֵן וְגַם עֵינֵי פִקְחָה:
שָׁמַע קוֹלִי וְשׁוּעָתִי הִקְשִׁיבָה
וּתִפְלְתִי מִקּוֹם קָרָבָן לְקַחָה:
עֲנֵה קוֹלִי וְשׁוּעָתִי וְנִיבִי
וְעֵינֵיךָ עַל עַם נִכְאָה פִקְחָה:
רְאֵה כִּי נִכְנָעָה רוּחִי בְּקִרְבִּי
וְנִשְׁמָתִי מֵאֲדָרְלָה וְשָׁחָה:
רְחוּם וְחַנוּן לִפְנֵיךָ חֲטָאנוּ
סִלַּח לָנוּ וְשַׁלַּח לָנוּ הַרְוֹחָה:
חוּס וְרַחֵם עַל פְּלִטַת אַרְיָאֵל
וְהוֹצִיאֵם מִצָּרָה לַרְוֹחָה:
מִקּוֹם מִקְדָּשׁ מִכּוֹן מֵאֲזַע עוֹלָמִים
וְשֵׁם נִעְלָה וְנִרְאָה בְּשִׁמְחָה:
הַשִּׁיבֵם יְהוָה עַל אֲדָמְתָם וּמִכּוֹנָם
וְהַשְׁכִּיבֵם בְּהַשְׁקֵט וּבִבְטָחָה:
מַחָה עוֹן וּפְשָׁע וְגַם חֲטָאָה
וּזְדוֹנָנוּ בְּרַחֲמֵיךָ יְהוָה סִלְחָה:
לֵךְ עֵינֵי וְתַחְנוּנֵי יְהוָה
הוֹצִיאֵנוּ מִצָּרָה לַרְוֹחָה:
אֲדוֹן עוֹלָם לֵךְ תְּמִיד אֲקוּנָה
יִשׁוּעָתֵךְ לְעַם עֲנֵי שְׁלָחָה:
בְּנֵה אוֹלָם וּמְלוֹךְ לְעַד לְעוֹלָם
וְאוֹרֵךְ עַל הַר צִיּוֹן זְרַחָה:
יִרְנְנוּ שׁוֹכְנֵי אֶרֶץ וְעָרָן
וְיֵאמְרוּ לֵךְ יְהוָה הִמְמַלְכָה:
פִּתַח שַׁעַר לְקַבֵּל הַתְּחִנָּה
וְהַשְׁמִיעֵנוּ קוֹל שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה:

יְהוָה רִיב רִיבִי, מִנֵּי גּוֹזְלֵי
הָיָה בְּעַדִּי, חוֹמָה לִּי:

הָיָה כְּטָל, וְתִמּוֹךְ גּוֹרְלֵי
עַם אֵל יוֹטֵל, לְזַבּוּלֵי:

וְשַׁלַּח הַשָּׁר, יְקוּמֵם הַגְּלִי
וּבְנֵה מִבְּצָר, מִגְּדִלֵי:

הַחִישׁ הַצְּמַח, הַדְּרַת הַיְכָלִי
יִנּוֹן צְמַח, יָבוֹא לִי:

אוֹחִיל כָּל יוֹם, אֵל מְחוֹלְלֵי
הַחִישׁ פְּדִיּוֹם, קַהְלֵי:

מִכְּלָל יוֹפִי, פֶּאֶר כְּלִילֵי
כִּימֵי חֲרָפִי, חֲדָשׁ לִי:

תִּמּוֹךְ עַם דָּל, צוּרֵי גּוֹאֲלֵי
אֲזִי יִתְגַּדֵּל, יִתְקַדֵּשׁ אֱלֹהֵי:

יודוך רעיוני

מחבר: ר' ישראל נג'ארה – צפת מאה 16
טבאע (סולם): סחלי

יודוך רעיוני ה' רועי
ביום שבת קדש יום השביעי

יום אשר כלית בו כל מלאכתך
אומר כי שרית על כל זולתך
ומעשים עשית אין לבלותך
לי בן אמתך חיש להרגיעי

[יודוך ...]

שביעי בחרת מכל המנינים
ואותו קדשת בשבועות ושנים
חיש אשר נשאת לגזע אמונים
ופדם מאסונים ארחי ורבעי

[יודוך ...]

רצה במנוחתני יום זה יום מנוחה
וביום עבודתי המצא לי הרוחה
והבן לשביתתי משאת וארוחה
וששון ושמחה יהיו שעשועי

[יודוך ...]

אל עולם שבלו שבת תזכנו
ונרך בהלו שים אור בעדנו
ואל משפן שילה תשוב תעלנו
מהרה ענני אורי וישעי

[יודוך ...]

אהלל אל

מחבר: ר' דוד אדרי
טבאע: סחלי

אהלל אל פי ימלל כבודו
ואדבר גם אספר מפעלו

בתורתו שם תפארתו והודו
ואת חקיו גם משפטיו שם שם לו

גדול מכל בחר מכל בעבדו
ובתוך כבשן אל נאמן ניהלו

דבר מהר לעם נבחר בחדו
המה ראו וישתאו מגדלו

הנאמן בכל זמן לבדו
ואופנים גם שרפים ממעל לו

ואיש זדון לאבדון הורידו
אלוף שעיר אדום יהיר לשאולו

זעם אל על זנב נחשל ידיו
עמלק תם וגם נסתם גוללו

חרדו עמים גם לאמים מפחדו
ועם עמו יהיה עמו בצר לו

אהלל אל פי ימלל כבודו
ואדבר גם אספר מפעלו

אָקום לְשׁוֹרֵר

מחבר: ר' אברהם טוא - אלג'יר מאה 16
טבאע (סולם): זרקא

חזק עמך. למען שמך. וכתבנו לחיים.
נצח לטובה. וחסאת כתובה. מחה ונהיה נקיים.
סלה ותזכרנו. ותכפר פשעינו. ויודע באיים.
לעד ותנחנו. אל ארצנו. מתוך הגוים.
וגאל גאולתי.
בקראי ענני. אלהי צדקי. ושמע תפלתי:

לְשׁוֹנֵי פּוֹנְנָת

טבאע (סולם): זידאן
מושר: הפיוט הינו חלק מתיקון הטל וכן תיקון הגשם.

לְשׁוֹנֵי פּוֹנְנָת . אֱלֹהֵי וּתְבַחֵר .
בְּשִׁירִים שְׁשֻׁמָּת . בְּפִי טוֹב מִמְּסַחֵר :

וְנִגְדָּךְ פּוֹנְנָת . צַעְדֵי מִמְּשַׁחֵר .
וְלִי גְרוֹן תִּתֶּנָּה . בְּקִרְאֵי לֹא נַחַר :

וַיִּצְרֵי הַלְּבָנֹת . כְּמוֹ צֶמֶר צַחֵר .
וְלִכֵּן לֹא שִׁתֶּה . לְבָבִי בִּי סַחֲרָחַר :

הִיָּה סִתְרֵי עֵתָה . בְּאֵתְמוֹל וּלְמָחָר .
וּמִגִּינֵי אֶתָּה . אֱלֹהֵי אֵל תִּאֲחָר :

שְׁפַעַת רְבִיבִים

מחבר: ר' שלמה אבן גבירול - ספרד - מאה 11
טבאע (סולם): רמל-מאיה

שְׁפַעַת רְבִיבִים . יוֹרִיד מְזֻבְלוֹי
לְהַחְיִית זֶרַע . וּלְתַת פְּרֵי יְבוּלוֹי
מִטֶּר יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ . יוֹרִיד עִם אֲגָלוֹי
הַיּוֹת דָּשֵׁן וְשֶׁמֶן . כָּל פְּרֵי עֵץ וְעֵלְיוֹי
חַיִּישׁ וְשִׁלַּח עֶפֶר . טָרֶם יְנוֹסוֹן צִלְלוֹי
זָכַר יִזְכֹּר לִי . נוֹטֵעַ אֲשִׁילּוֹי
קוֹמֶם גֵּן נְעוּל . וּפְרָדֶם רִמּוֹן שְׁתִּילּוֹי
קָרִית חֲנָה דוֹד . וּמִגְדֵּל עוֹ חִילּוֹי
שׁוֹבֵב לְצִנּוֹר הַשֶּׁן . מְלוֹאֵי הוֹד כְּלִילּוֹי
בְּנוֹי לְתִלְפִיּוֹת . וְנִהְרֹו כָּל הַגּוֹיִם אֵלְיוֹי
אֶלֶף הַמִּגֵּן תִּלּוֹי עֵלְיוֹי :

אָקוּם לְשׁוֹרֵר . וְזָמַר אֶעֱוֹרֵר . לְאֱלֹהֵי תְהִלָּתִי .
נִגְדוֹ אֲרַנֵּן . וְגַם אֶתְחַנֵּן . וְאִזְלֵ דְמַעַתִּי .
יִשְׁעָה לְשׁוּעֵי . יִמְהַר יִשְׁעֵי . יַחִישׁ יִשׁוּעַתִּי .
יִכְפֹּר מַעְלֵי . יִרְפָּא מַחְלֵי . יִמְחֹל רִשְׁעַתִּי .
עוֹי וְזַמְרַתִּי .
בְּקִרְאֵי עֲנֵנִי . אֱלֹהֵי צְדָקִי . וְשִׁמְעַתְּ תִפְלָתִי :

אֲלַבֵּשׁ חֲרָדָה . אֶעֱטֶה רַעְדָה . וְרוֹב פֶּחַד וְאִמִּים .
בְּתַת לוֹ תוֹדָה . בְּעַמְדֵי בַעְדָה . יִשְׁרִים וְתַמִּימִים .
רַחוּם בְּחֶסֶדְךָ . תִּפְנֶה לְעַבְדְּךָ . וְתִתֵּן לִי רַחֲמִים .
הָאֵל לְמַעַנְךָ . אֲזַכֶּה בְּדִינְךָ . וּמְחֹל נָא אֲשָׁמִים .
בְּךָ יִי חֲסִיתִי .
בְּקִרְאֵי עֲנֵנִי . אֱלֹהֵי צְדָקִי . וְשִׁמְעַתְּ תִפְלָתִי :

מֶלֶךְ עוֹלָם . רִצָּה דַל נִכְלָם . בְּשִׁפְכֵי תַחֲנָנִי .
בְּיוֹם צָרָה . הִיָּה לִי לְעֹזְרָה . וְתַעֲלוֹז יַחֲדַתִּי .
הָאֵר אֶפְלִי . וְשִׁמְעַתְּ לְקוֹלִי . וְקַבֵּל תִּפְלָתִי .
רְאֵה נָא עֲנֵנִי . בְּשִׁגְיֵי וּמְרִיִי . וְסַלַּח נָא חַטָּאתִי .
בְּחֶסֶדְךָ בְּטַחַתִּי .
בְּקִרְאֵי עֲנֵנִי . אֱלֹהֵי צְדָקִי . וְשִׁמְעַתְּ תִפְלָתִי :

יוֹם זֶה אֵל תִּבְזֶה . עֲנוּת עֲנֵי זֶה . צַעִיר כְּמוֹנִי .
עַמְדֵי נִגְדָּךְ . זָכוֹר לִי חֶסֶדְךָ . וְחֶסֶד אֵב הַמוֹנִי .
קוֹמָה בְּעֹזְרֵי . וְחַבּוּשׁ שְׁבָרֵי . וְחֶסֶדְךָ יְסוֹבְבֵנִי .
בְּקִרְאֵי בְצַר . מִן הַמְצָר . אֵל תַּעֲזוּבֵנִי .
חוֹשֶׁה לְעֹזְרָתִי
בְּקִרְאֵי עֲנֵנִי . אֱלֹהֵי צְדָקִי . וְשִׁמְעַתְּ תִפְלָתִי :

טַהַר לְבָבִי . לְעַבְדְּךָ אָבִי . זֹאת הִיא תַאֲוֹתִי .
וְאֵת מַחְשְׁבֵי . בְּעוֹד רוּחִי בִּי . אַחַת שְׁאֵלְתִי .
אֲשֵׁב בֵּית יִי . אֲרַנֵּן בְּרַנְנִי . וְאֲשַׁמּוֹר מִשְׁמֵרַתִּי .
הֶסֶר עוֹצְבֵי . וּבַעַת כְּאָבִי . הַחִישׁ רְפוּאָתִי .
בְּכָל לֵב קִרְאֵתִי . מְלֵא שְׁאֵלְתִי .
בְּקִרְאֵי עֲנֵנִי . אֱלֹהֵי צְדָקִי . וְשִׁמְעַתְּ תִפְלָתִי :

קִטָּן נִכְאָב . יִשְׁעָךְ אֶתְאָב . יוֹשֵׁב שָׁמַיִם .
וְעֵינֵי תִלּוּיוֹת . לְשׁוֹכֵן עֲלִיוֹת . וְאֶפְרוּשׁ כְּפִים .
אִם לֹא תִנְחַמְנֵנוּ . תִּשׁוּב תִּרְחַמְנֵנוּ . לְמִי אֲשֵׁא עֵינַיִם .
תּוֹדוֹת לְשׁוֹנֵנוּ . תִּרְצָה אֲדוֹנֵנוּ . וְקִרְבֵּן שְׁפָתַיִם .
חֶלֶף עֲבוֹדָתִי .
בְּקִרְאֵי עֲנֵנִי . אֱלֹהֵי צְדָקִי . וְשִׁמְעַתְּ תִפְלָתִי :

מלכי מקדם

מחבר: ר' דוד חסין – מכנאס (מרוקו) – [1727,????]
טבאע (סולם): סיכא

וגם מרים הנביאה את התנף בידה לקחה
ענתה ברעה ויראה נשי עמי שיר ושבחה
שירו לה' כי גאה גאה על כל אשר דעתו זחה
עבדו ה' בשמחה המוציאי מכל צרה
מרפבות פרעה וחילו בתוך הים ירה ירה

דוד ואהוב הגול בכל נעימות חסין בשמות
עושה שלום בורא הפל אליו נגלו תעלומות
תולה עולם כמו אשכול יבנה ערים הנשמות
אז נשמת כל חי באימות תהלל שמו בזמרה
מרפבות פרעה וחילו בתוך הים ירה ירה

מלכי מקדם אלהים מלכותו בכל משלה
גבוה על כל גבוהים מביט בנפש שפלה
פדה בנים משוביהם ברן בחדוה ובגילה
כספם וזהבם שללו וירדפום חיש מהרה
מרפבות פרעה וחילו בתוך הים ירה ירה

זה הים גדול עת נברא צור עולמים התנה עמו
תנאי בדת וכשורה להיות נקרע לפני עמו
הקדים רפואה לצרה אל עליון בתעצומו
ובעת קרב ובא יומו עברו בו עדה טהורה
מרפבות פרעה וחילו בתוך הים ירה ירה

משה בן עמרם בעמדו ויט מטהו על ימה
התחיל להתרים בנגדו בטענת דין קדימה
עד נתן ידו על ידו ה' איש מלחמה
ימין ה' רוממה כי בה נתן לנו תורה
מרפבות פרעה וחילו בתוך הים ירה ירה

ובשוב הים לאיתנו מצרים לקראתו נסו
צור המשביח גאונו [שאונו] רמה בו רוכב וסוסו
גם פרעה שבר ושר [גאונו] והעם אשר בארצו
כלם בתוכו נרמסו כמגיס בתוך קדרה
מרפבות פרעה וחילו בתוך הים ירה ירה

ראתה שפחה על הים כראות משה איש נאמן
כבוד האל חי וקים וכל נסתר וכל נטמן
כאיש בחור נגלה בים ובסיני כזקן רחמן
בתוך מרכבתו ארגמן אין לו שנוי גם תמורה
מרפבות פרעה וחילו בתוך הים ירה ירה

לגזור ים סוף לגזרים שירה שבחו גאולים
בנפל במים אדירים שרים רבים כחוללים
לנוגנים קדמו שרים נצחו מצוקים אראלים
כי עליהם הם מעלים לשם לתהלה ולתפארה
מרפבות פרעה וחילו בתוך הים ירה ירה

דחקו מלאכי מעלה לומר שירה לאלהינו
אחר עדה הכלולה בינינו ובין נשינו
השתיק אותם צור נעלה עלילות אליו נתכנו
וישירו וירנו לאחרי כלם שירה
מרפבות פרעה וחילו בתוך הים ירה ירה

שְׁמַע קוֹלִי

מחבר: הרב הא"י גאון
טבאע (סולם) : רמל-מאיה

וְהֵעוֹנָה בְּלֵב הַיָּם לְיוֹנָה
וְהוֹצֵאתוֹ לְאוֹרוֹת מְאֻפְלוֹת

וְהֵעוֹנָה תַּנְנִיָּה וְעִזְרִיָּה
וּמִי־שָׂאֵל בְּהַצְלוֹת לְהַפְלוֹת

וְהֵעוֹנָה לְדַנְיָאֵל בְּרַחֲמָיו
וּמִלְאָךְ חֲלָצָהוּ מִשְׁחָלוֹת

וְהֵעוֹנָה לְמַרְדְּכַי וְאַסְתֵּר
וְהַפְכֵת יְגוֹנוֹתָם לְגִילּוֹת

וְהֵעוֹנָה בְּמוֹ עֶזְרָא לְעִזְרָא
וּחֲשֻמוֹנִים עֲנִיתָם בְּחִילוֹת

וְהֵעוֹנָה בְּתוֹךְ מַעְגָּל לְחוֹנֵי
בַּעַת נִשְׁבַּע בְּשִׁמְךָ רַב פְּעוּלוֹת

וְהֵעוֹנָה לְכָל צַדִּיק וְחָסִיד
אֲשֶׁר הָיוּ בְּכָל דּוֹר בְּקִהְלוֹת

וְהֵעוֹנָה אֲנִיּוֹת יָם בְּסַעֲרוֹת
וְהֵעוֹנָה לְמַתְעֵנָה בְּמַחְלוֹת

וְהֵעוֹנָה לְהוֹלְכִים בִּישִׁמוֹן
וְהֵעוֹנָה אֲסִירִים בְּכַבְּלוֹת

וְהֵעוֹנָה לְכָל צוֹעֵק וְקוֹרָא
וְכָל בְּאִים לְפָנֶיךָ לְחַלוֹת

עֲנֵה עֲנֵי שָׁפֵל כָּל הַשְּׁפֵלִים
וְשֵׂא חֲטָאוֹ מִקַּבֵּל הַתְּפִלוֹת

וְהֵאָרְךָ נָא בְּרַחֲמֶיךָ שְׁנוֹתָיו
וְצַוֵּה כָּל שְׂאֵלוֹתָיו לְמִלְאוֹת

וְתַחֲשׁוּב כָּל תְּפִלוֹתָיו קְטָרֶת
לְפָנֶיךָ בְּקַרְבָּנוֹת וְעוֹלוֹת

וְהֵאֵל הַמְּקַבֵּל הַתְּפִלוֹת
שְׁמַע קוֹלִי אֲשֶׁר יִשְׁמַע בְּקוֹלוֹת

שְׁמַע קוֹלִי אֲשֶׁר יִשְׁמַע בְּקוֹלוֹת
וְהֵאֵל הַמְּקַבֵּל הַתְּפִלוֹת

וְהֵעוֹשֶׂה בְּלֵי חֶקֶר גְּדוּלוֹת
וּנְפִלְאוֹת וְהַנּוֹרָא עֲלִילוֹת

וְהַחֲכָם וְהַקֵּיִם לְעוֹלָם
וְהַגְּבוּר עָלֵי כָּל הַיְכוּלוֹת

וְהַרְחוּם וְהַחֲנוּן וְהַטוֹב
וְהַחֲסִיד וְהַמְּרַבֵּה מַחִילוֹת

אֲשֶׁר עָנָה לְאַבְרָהָם וַיִּצְחָק
וַיִּשְׂרָאֵל לְמִלְאוֹת כָּל שְׂאֵלוֹת

וְהֵעוֹנָה בְּבֵית כְּלָא לְיוֹסֵף
וּמִבּוֹר הָעֵלְהוּ לְגְדוּלוֹת

וְהֵעוֹנָה בְּמִצְרַיִם לְעַמּוֹ
וְהוֹצִיאָם לְחַרוֹת מִסְבָּלוֹת

וְהֵעוֹנָה בְּיָם וַיַּעֲבִירָם
וְטָבַע אוֹיְבֵיהֶם בְּמִצּוֹלוֹת

וְהֵעוֹנָה בְּהַר סִינַי לְמֹשֶׁה
וּבִשְׂרָתוֹ בְּטוֹבֶךָ בְּגֵאוּלוֹת

וְהֵעוֹנָה לְאַהֲרֹן בְּקַטְרֶת
וְגַם פִּינְחָס עֲנִיתוֹ בְּפִלִּילוֹת

וְהֵעוֹנָה יְהוֹשֻׁעַ וְעֹלֵי
וְגַם חֲנָה בְּהַתְּחַנְנָה בְּמִלוֹת

וְהֵעוֹנָה שְׂמוּאֵל בְּתַשׁוּעוֹת
וְהֵעוֹנָה עָלֵי מִשְׁבֵּר לְחַלוֹת

וְהֵעוֹנָה שְׁלֹמֹה רַב שְׁלוֹמוֹת
וְגַם דָּוִד אֲשֶׁר שָׁר לְךָ בְּמַעֲלוֹת

וְהֵעוֹנָה לְאַלְיָה בְּכַרְמֶל
וְאִשׁ יִרְדָּה וְאַכְלָה מֵאַכְלוֹת

וְהֵעוֹנָה בִּישַׁע לְאַלְיֵשַׁע
וּחֲזַקְיָה עֲנִיתוֹ בְּתַעֲלוֹת

אָדוֹן עוֹלָם

מחבר: לא ידוע – יש שמייחסים אותו לרשב"ג – ספרד מאה 12.
סולם: ראם אלמייא

יְגִדֵל אֱלֹהִים חַי

מחבר: ר' דניאל בן יהודה הדיון – איטליה מאה 13
טאבע (סולם): סאחלי

יְגִדֵל אֱלֹהִים חַי וַיִּשְׁתַּבַּח.
נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל מְצִיאוֹתוֹ:
אֶחָד וְאֵין יְחִיד בְּיַחֲדוֹ.
נְעֻלָם וְגַם אֵין סוֹף לְאַחֲדוֹתוֹ:
אֵין לוֹ דְמוּת הַגּוֹף וְאֵינוֹ גּוֹף.
לֹא נֶעְרַךְ אֵלָיו קֶדְשָׁתוֹ:
קֶדְמוֹן לְכָל דְבָר אֲשֶׁר נִבְרָא.
רֵאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ:
הֵנוּ אָדוֹן עוֹלָם לְכָל נוֹצָר.
יֹרֵה גְדֻלָּתוֹ וּמְלֻכוֹתוֹ:
שִׁפְעַ נְבוֹאָתוֹ נִתְּנוּ אֶל
אֲנָשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאָרְתוֹ:
לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמִשָּׁה עוֹד.
נָבִיא וּמְבִיט אֶת תְּמוֹנָתוֹ:
תּוֹרַת אֲמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל.
עַל יַד נְבִיאָו נֶאֱמַן בֵּיתוֹ:
לֹא יַחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמֵּר.
דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוֹלָתוֹ:
צוּפָה וַיִּזְדַּע סִתְרֵינוּ.
מְבִיט לְסוֹף דְבָר בְּקֶדְמוֹתוֹ:
גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמַפְעֵלוֹ.
נוֹתֵן לְרִשָּׁע רָע כְּרִשְׁעוֹתוֹ:
יִשְׁלַח לְקִץ יָמִים מְשִׁיחֵנוּ.
לְפָדוֹת מַחְבֵּי קֶץ יִשׁוּעָתוֹ:
מֵתִים יַחִיֵּה אֵל בְּרַב חֶסְדוֹ.
בְּרוּךְ עַדִּי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:
אֱלֹהֵי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לְעִקְרֵים.
הֵן הֵם יְסוֹד דַּת אֵל וְתוֹרָתוֹ:
תּוֹרַת מִשָּׁה אֲמֶת וּנְבוֹאָתוֹ.
בְּרוּךְ עַדִּי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

אָדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ
לְעֵת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כֹּל
וְאַחֲרֵי בְּכָלוֹת הַכֹּל
וְהוּא הָיָה וְהוּא הוֹה
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַי
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּכֵלִית
בְּלִי עֶרֶךְ בְּלִי דְמִיּוֹן
בְּלִי חֲבוּר בְּלִי פְרוּד
וְהוּא אֵלֵינוּ וְחַי גּוֹאֲלֵנוּ
וְהוּא נְסִי וּמְנוּסִי
וְהוּא רוֹפֵא וְהוּא מְרַפֵּא
בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחֵנוּ
וְעַם רוּחֵנוּ גּוֹיֵתֵנוּ
בְּמִקְדָּשׁוֹ תִּגְלַל נַפְשֵׁנוּ
וְאֵין נְשִׁיר בְּבֵית קֶדְשֵׁנוּ

שְׂרָשׁ בְּנוֹ יִשִׁי

מחבר: רבי שלמה אבן-גבירול – ספרד
סולם: ראם אלמייא

שְׂרָשׁ בְּנוֹ יִשִׁי . עַד אֵין תְּהִי נִקְבָּר .
הוֹצֵא לְךָ פֶּרֶח . כִּי הִסְתָּנוּ עֵבֶר :

לְמָה יְהִי עֵבֶד . מוֹשֵׁל בְּבֶן שָׂרִים .
תַּחַת מְלוּךְ צַעִיר . שְׁעִיר הַלְוָא גָּבֵר :

מִנֵּי זְמַן אֶלְפֵי . שְׁנַיִם אֲנִי נֶעְבֵּד .
אֲדַמָּה בְּתוֹךְ גְּלוּת . לְקָאֵת בְּמוֹ מְדַבֵּר :

הָאִישׁ לְבוּשׁ בְּדִים . לְשִׂאוֹל וְאֵין יְגֻלָּה .
הִקְצָן וְאֵל צִוָּה . סִתּוּם וְחִתּוּם דְּבָר :

בר יוחאי נמשחת אשריך. שמן ששון מחבריך:

בר יוחאי שמן משחת קדש. נמשחת ממדת הקדש
נשאת ציץ נזר הקדש. חבוש על ראשך פארך:
בר יוחאי מושב טוב ישבת. יום נסת יום אשר ברכת
במערת צורים שעמדת. שם קנית הודך והדרך:
בר יוחאי עצי שטים עומדים. למודי יי הם לומדים
אור מפלא אור היקוד הם יוקדים. הלא המה יורוך מוריך:
בר יוחאי ולשדה תפוחים. עלית ללקוט בו מרקחים
סוד תורה כציצים ופרחים. נעשה אדם נאמר בעבורך:
בר יוחאי נאזרת בגבורה. ובמלחמת אש דת השערה
וחרב הוצאת מתערה. שלפת נגד צורריך:
בר יוחאי למקום אבני שיש. הגעת לפני אריה ליש
גם גלת בותרת על עיש. תשורי ומי ישורך:
בר יוחאי בקדש הקדשים. קו רוק מחדש חדשים
שבע שבתות סוד חמשים. קשרת קשרי שייך קשריך:
בר יוחאי יו"ד חכמה קדומה. השקפת לכבודו פנימה
ל"ב נתיבות ראשית התרוימה. את ברוב ממשח זיו אורך:
בר יוחאי אור מפלא רום מעלה. יראת מלהביט כי רב לה
תעלומה ואין קורא לה. נמת עין לא תשורך:
בר יוחאי אשרי יולדתך. אשרי העם הם לומדך
ואשרי העומדים על סודך. לבישי חשן תמיד ואוריך:

בר יוחאי נמשחת אשריך. שמן ששון מחבריך:

שוכנת בשדה

מחבר: ר' שלמה אבן גבירול - ספרד מאה 11
סולם: סאחלי

שוכנת בשדה. עם אהלי כושן
עמדי בראש ברמל. צפי להר בשן:

לגן אשר נחמס. יפה שאי עין
וראי ערוגתך. כי נמלאה שושן:

מה לך צבי נחמד. כי תעזוב גני
לרעות בגן יקשן. ובתוך עצי דישן:

הבה נרדה לגן. נאכל מגדים שם
ובחיק יפת עין. תשכב וגם תישן:

מן המצר קראתי יה
לי לא אירא
מה יעשה לי אדם:

לי בעזרי
טוב לחסות ביה
ואני אראה בשנאי:
מבטח באדם:

טוב לחסות ביה
כל גוים סבבוני
מבטח בנדיבים:
בשם ביה כי אמילם:

סבוני גם סבבוני
סבוני כדבורים
בשם ביה כי אמילם:
העכו באש קוצים
בשם ביה כי אמילם:

דחה דחיתני לנפל
עזי וזמרת יה
ודי עזרני:
ויהי לי לישועה:

קול רנה וישועה
ימין ביה עשה חיל:
באהלי צדיקים
ימין ביה עשה חיל:

ימין ביה עשה חיל:
לא אמות כי אחיה
ואספר מעשי יה:
ולמות לא נתנני:

פתחו לי שערי צדק
זה השער לה
אבא במ אודה יה:
צדיקים יבאו בו:

אודך כי עניתני
אבן מאסו הבונים
ותהי לי לישועה: (ב)
היתה לראש פנה: (ב)

מאת ביה היתה זאת
זה היום עשה ביה
היא נפלאת בעינינו: (ב)
נגילה ונשמחה בו: (ב)

אנא ביה הושיעה נא: (ב)
אנא ביה הצליחה נא: (ב)

ברוך הבא בשם ביה
אל ביה ויאר לנו
ברכנוכם. מבית ביה:
אסרו חג בעבתים.
עד קרנות המזבח:
אלי אתה. ואודך. אלהי. ארוממך:

הודו לה ביה טוב ביה לעולם חסדו: (ב)

